

Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę odznaczona została:

1. mgr Anna Leszko

Medalem Komisji Edukacji Narodowej odznaczeni zostali:

1. dr hab. Piotr Godlewski, prof. UZ,
2. prof. dr hab. Dariusz Dolański,
3. prof. dr hab. Andrzej Matkiewicz,
4. dr Dorota Angutek,
5. dr hab. Eunika Baron-Polańczyk, prof. UZ,
6. dr Nel Bielniak,
7. mgr Witold Kędziora,
8. dr Aneta Klementowska,
9. dr Iwona Kopaczyńska,
10. dr Witold Kowalski,

11. prof. dr hab. Lidia Latanowicz,
12. dr hab. Jerzy Leszkowicz-Baczyński, prof. UZ,
13. dr inż. Patrycja Łychmus,
14. dr Marta Moczulska,
15. dr Małgorzata Olejarz,
16. dr Maria Paszkowicz,
17. dr hab. inż. Anna Saniuk, prof. UZ,
18. dr Bartosz Seiler,
19. dr hab. Marek Smoluk, prof. UZ,
20. dr Ewa Sobolewska-Poniedziałek,
21. dr Elżbieta Turska,
22. dr Aleksandra Urban-Podolan,
23. dr Jarosław Wagner,
24. dr hab. Joanna Zawodniak, prof. UZ.

Ewa Sapeńko

PRESTIŻOWE WYRÓŻNIENIE DLA PROFESORA JOACHIMA ZDRENKI

FOT. ARCHIWUM J. ZDRENKI

Prof. Joachim Zdenka z Instytutu Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego znalazł się wśród naukowców, dydaktyków i organizatorów, którzy zostali nagrodzeni jednym z najbardziej prestiżowych wyróżnień polskiej nauki, Nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Uroczystość odbyła się 10 grudnia 2017 r. w Starej Oranżerii w Łazienkach Królewskich. Łącznie nagrodzonych zostało 60 przedstawicieli świata akademickiego.

Nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego są przyznawane przez ministra za wybitne osiągnięcia naukowe, indywidualne i zbiorowe osiągnięcia dydaktyczne oraz sukcesy organizacyjne dokonane w mijającym roku. Szczególną kategorią nagrody jest ta przyznawana za całokształt dorobku naukowego. Profesor Zdenka otrzymał

właśnie to ostatnie wyróżnienie, które jest przyznawane za szczególne osiągnięcia naukowe, naukowo-dydaktyczne i organizacyjne.

Profesor J. Zdenka w swoim dorobku posiada ponad 300 publikacji (w tym 22 monografie). Aktywnie uczestniczył w konferencjach naukowych (ponad 30 konferencji, w tym 10 w j. niemieckim). Jest promotorem ponad 90 magistrów i 5 doktorów. Był recenzentem 9 prac doktorskich, 8 prac habilitacyjnych i autorem 2 wniosków o nadanie tytułu profesora.

Profesor jest członkiem Gdańskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Heraldycznego oraz członkiem zagranicznym: Historischen Kommission für ost- und westpreußischen Landesforschung, Gesellschaft für Pom-

mersche Geschichte, Altertumskunde und Kunst. Jest Honorowym obywatelem miasta Złotów

Poza tym prof. J. Zdrenka jest kierownikiem Pracowni Epigraficznej na Uniwersytecie Zielonogórskim (jedynej w Polsce), kierownikiem zespołu badawczego nad inskrypcjami Polski Zachodniej w ramach Corpus Inscriptionum Poloniae (projekt badawczy Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego 2003-2018) oraz redaktorem Studiów Epigraficznych i organizatorem ogólnopolskich konferencji epigraficznych w Zielonej Górze (co dwa lata).

esa

Profesor Joahim Zdrenka urodził się 16 lutego 1952 r. w miejscowości Święta w powiecie złotowskim (obecnie w województwie wielkopolskim). Szkołę podstawową ukończył w Świętej w 1967 r. a Liceum Ogólnokształcące w Złotowie w 1971 r. W latach 1971-1976 studiował historię i archiwistykę na Wydziale Humanistycznym Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie uzyskał stopień magistra w zakresie historii i archiwistyki na podstawie pracy magisterskiej *Koligacje małżeńskie książąt słupskich i ich znaczenie polityczne*, napisanej pod kierunkiem prof. Kazimierza Jasińskiego. Po ukończeniu studiów został uczestnikiem seminarium doktorskiego prof. Kazimierza Jasińskiego, pod którego kierownictwem napisał pracę doktorską *Polityka zagraniczna książąt szczecińskich w latach 1295-1411*, którą w 1979 r. obronił pełniąc służbę wojskową przewidzianą dla absolwentów szkół wyższych (recenzenci: prof. Gerard Labuda i prof. Antoni Czacharowski). W latach 1980-1984

pracował jako adiunkt naukowo-badawczy i kierownik Działu I w Wojewódzkim Archiwum Państwowym w Gdańsku. W 1984 r. wyjechał na stypendium archiwistyczno-informatyczne francuskiego Ministerstwa Kultury, po którym studiował w latach 1985-1986 historię na Philipps-Universität w Marburgu. W latach 1986-1987 był stypendystą Alexander von Humboldt-Stiftung na Uniwersytecie Fryderyka-Wilhelma w Bonn, przygotowując m. in. w ramach Projektu Ostdeutsche Landesgeschichte (prof. Udo Arnold) pracę habilitacyjną. Stopień naukowy doktora habilitowanego nadała mu w roku 1993 Rada Wydziału Filologiczno-Humanistycznego Uniwersytetu Gdańskiego na podstawie rozprawy habilitacyjnej *Główne, Stare i Młode Miasto Gdańsk i ich patrycjat w latach 1342-1525*.

W latach 1988-1993 pracował jako pracownik naukowy w różnych projektach badawczych finansowanych przez Deutsche Forschungsgemeinschaft (Bundesarchiv Koblenz, Staatsarchiv Darmstadt, Biblioteka Instytutu Herdera). 1 czerwca 1994 r. podjął pracę naukowo-dydaktyczną na stanowisku profesora w Instytucie Historii Wyższej Szkoły Pedagogicznej (obecnie Uniwersytetu) w Zielonej Górze, gdzie pracuje do chwili obecnej. Równocześnie w latach 1995-2001 był kierownikiem Pracowni Epigraficznej Berlińsko-Brandenburskiej Akademii Nauk w Poczdamie, a po reorganizacji pracownikiem tejże Akademii do marca 2003 r. 12 czerwca 2002 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł profesora nauk humanistycznych, a 1 lipca 2003 r. został powołany na stanowisko profesora zwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim.

STYPENDIUM IM. A. STADNICKIEJ

Mgr Weronika Girys-Czagowiec, słuchaczka studiów doktoranckich na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego, znalazła się w siódemce laureatów Stypendium im. A. Stadnickiej w roku 2017/2018 przyznanego przez Fundację im. Maurycego Mochnackiego. Temat wyróżnionej pracy, to *Literatura w cieniu historii. Stanisław Rembek - życie i twórczość*, promotorem w przewodzie doktorskim jest prof. dr hab. Anna Szóstak, a promotorem pomocniczym dr Tomasz Ratajczak.

Fundacja im. Maurycego Mochnackiego przyznaje pieniężne stypendia im. Anny Stadnickiej wyróżniającym się doktorantom studiów literaturoznawczych z wszczętym przewodem doktorskim, których przygotowawana rozprawa naukowa dotyczy istotnych tematów z historii literatury i kultury polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem XIX i XX wieku.

Jednym z celów statutowych Fundacji im. Maurycego Mochnackiego jest wspieranie młodych badaczy, którzy poświęcili się studiom z zakresu historii literatury polskiej, krytyki literackiej, publicystyki społeczno-politycznej, historiografii, muzyki i teatru. Specjalny Fundusz Stypendialny powstał dzięki darowiźnie prof. Katarzyny Stadnickiej z Krakowa, ze spadku po prof. Annie Stadnickiej, polskiej uczoniej zmarłej w 2013 w USA. Stypendium przyznawane jest od 2014 r.

esa

FOT. ARCHIWUM W. GIRYS-CZAGOWIEC